

۶. سخنان رهبر معظم انقلاب اسلامی

درباره امام (ره) و خیزش‌های اسلامی

و موضع ایران درباره نآرامی‌ها در سوریه

۱۳۹۰ خرداد

حضرت آیت الله خامنه‌ای رهبر معظم انقلاب اسلامی روز ۱۴/۳/۱۳۹۰ در بیست و دومین سالگرد ارتحال امام خمینی(ره) ایشان بیداری اسلامی ملت‌های منطقه را تحقق پیش‌بینی مبارک امام دانستند و تأکید کردند: «مردم بحرین هم در مظلومیت مطلق به سر می‌برند». ایشان با اشاره به توطئه‌های استکبار در سوریه فرمودند: «موضع ما در مقابل این حرکتهای مردمی روشن است: هر جا حرکت اسلامی است، مردمی است، ضد آمریکائی است، ما با این حرکت همراهیم؛ اما اگر در جایی ببینیم با تحریک آمریکائی‌ها، با تحریک صهیونیستها، یک حرکتی به راه افتاده است، با آن حرکت همراهی نمیکنیم. آنجایی که خود آمریکا و خود صهیونیستها وارد میدان میشوند تا یک رژیمی را ساقط کنند، تا یک کشوری را اشغال کنند، آنجا مان نقطه‌ی مقابله حرکت آمریکائی‌ها قرار میگیریم»
بخش دوم سخنان ایشان در سالکرد امام، که مرتبط با خیزش‌های اسلامی است به شرح زیر است:

چند جمله هم درباره‌ی مسائل منطقه عرض بکنم:
اولاً آنچه که در منطقه‌ی شمال آفریقا و منطقه‌ی ما اتفاق افتاده است، حوادث بسیار مهم و تاریخ‌سازی است. آنچه در مصر اتفاق افتاد، آنچه در تونس اتفاق افتاد، این بیداری عظیمی که در کشورهای اسلامی اتفاق افتاده است، از آن حوادثی است که گاهی دو قرن، سه قرن میگذرد تا یک چنین حادثه‌ای به وجود بیاید؛ از آن حوادث بسیار مهم و تأثیرگذار و تاریخ‌ساز است. البته ملت مصر موفق شد، ملت تونس موفق شد؛ بخصوص پیروزی انقلاب مصر، پیروزی بسیار درخشانی است؛ بسیار کار عظیمی

۲۲۶ / فصل هفتم: سخنان رهبر معظم انقلاب و بیانیه‌های مراجع عظام تقليد درباره بیداری اسلامی

است. در برخی کشورهای دیگر، مثل لیبی، مثل یمن، مثل مردم مظلوم بحرین، مبارزاتی دارد انجام می‌گیرد؛ هر کدام هم حکم خودش را دارد. آنجا هم حرکات مردم محکوم به پیروزی است؛ دیر و زود دارد، اما سوخت و سوز ندارد. وقتی مردم بیدار شدند، وقتی یک ملت احساس قوت و قدرت و توانائی کرد، هیچ چیزی نمیتواند راه او را سد کند. البته دشمنان ملتهای مسلمان - یعنی نظام سلطه، آمریکای شیطان بزرگ، صهیونیستهای غدار و حیوان‌صفت - مشغول فعالیتند و دارند تلاش می‌کنند؛ میخواهند نگذارند این پیروزی‌ها به کام مردم شیرین بیاید و به معنای واقعی کلمه به پیروزی نهایی برسد؛ اما اگر ما ملتهای مسلمان بیدار باشیم، به ندای قرآن - که ما را به صبر و استقامت و ثبات امر می‌کند، به ما امید میدهد - گوش کنیم، به خدای متعال سوء ظن نداشته باشیم، به وعده‌ی الهی امیدوار باشیم و برای آن تلاش و کار کنیم، بدون شک این ملتها به پیروزی میرسند. البته در لیبی سیاست دولتهای غربی این است که کشور لیبی را ضعیف کنند، کم خون کنند؛ سیاستشان این است که جنگ داخلی ادامه پیدا کند تا کشور از رمق بیفتد، بعد یا خودشان مستقیم یا غیرمستقیم بیایند امور آن کشور حساس را به دست بگیرند. کشور لیبی اولاً دارای منابع سرشار نفت است، ثانیاً یک قدمی اروپاست؛ بنابراین برای مستکبرین جهانی، برای آمریکا، برای کشورهای مستکبر در اروپای غربی بسیار مهم است؛ نمیخواهند آسان از او دست بردارند، میخواهند ضعیف کنند. اگر آن کشور را وا میگذاشتند، مردم میتوانستند غلبه کنند، حکومت مردمی و اسلامی بر سر کار می‌آمد، برای آنها خطری بود؛ لذا نمیخواهند نگذارند این اتفاق بیفتد. در یمن هم چیزی شبیه این است. یمن هم از لحاظ سوق‌الجیشی مهم است؛ از لحاظ همسایگی با بعضی از کشورهای مرتبط با آمریکا و جغرافیای سیاسی، بسیار مهم است؛ آنجا هم نمیخواهند بگذارند مردم به پیروزی برسند. سیاست آمریکا و غرب در این دو کشور این است که مردم به پیروزی نرسند.

مردم بحرین هم در مظلومیت مطلق به سر می‌برند. در آنجا هم به عنوان اینکه اینها شیعه هستند، میخواهند حرکت را حرکت طائفی و مذهبی معرفی کنند؛ در حالی که قضیه این نیست. البته مردم بحرین شیعه‌اند، در طول تاریخ شیعه بودند، اکثریت شیعه‌اند؛ اما مسئله، مسئله‌ی شیعه و سنی نیست؛ مسئله این است که این ملت، مظلوم است؛ از حقوق اولیه‌ی یک شهروند در کشور خود، در خاک خود، در سرزمین خود محروم است. حق خود را مطالبه می‌کند، حق رأی دادن خود را مطالبه می‌کند؛ میگوید

بتوانم رأى بدهم، بتوانم در تشکیل دولت و حکومت نقش ایفاء کنم؛ این که جرم نیست؛ این یک حق مشروع است. آن وقت آمریکائی‌های دروغگوی ریاکار و خدعاً گر که ادعای حقوق بشر و ادعای دموکراسی میکنند، در قضیه‌ی بحرین اینجور علیه مردم وارد میدان میشوند. البته انکار میکنند، میگویند ما نیستیم، سعودی‌ها هستند؛ اما سعودی‌ها بدون چراغ سبز آمریکا نمیتوانستند وارد بحرین شوند و اینجور حوادث تلخ و خونبار را در بحرین به وجود بیاورند. لذا آمریکائی‌ها هم مسئولند.

دو سه نکته را عرض بکنم؛ وقت تمام شده است و گذشته است. نکته‌ی اول این است که شاخص عمدۀ در حرکت مردمی این کشورها سه چیز است: یکی اسلامی بودن، یکی ضد آمریکا و صهیونیست بودن، و یکی مردمی بودن. این شاخص در همه‌ی این کشورها مشترک است. ملت مصر که یک ملت شاخص در دنیای عرب و دنیای اسلام است، ملتی است که این نهضت را به راه انداخته است، این انقلاب را در کشور خودش به وجود آورده است، هم اسلامی است، هم مردمی است، هم صریحاً ضد آمریکا و ضد صهیونیستی است. بقیه‌ی کشورها هم همین جور.

موقعیت ما در مقابل این حرکتهای مردمی روشن است: هر جا حرکت اسلامی است، مردمی است، ضد آمریکائی است، ما با این حرکت همراهیم؛ اما اگر در جائی ببینیم با تحریک آمریکائی‌ها، با تحریک صهیونیستها، یک حرکتی به راه افتاده است، با آن حرکت همراهی نمیکنیم. ما با حرکتهای ضد آمریکائی و ضد صهیونیستی همراهیم. آنجائی که خود آمریکا و خود صهیونیستها وارد میدان میشوند تا یک رژیمی را ساقط کنند، تا یک کشوری را اشغال کنند، آنجا ما نقطه‌ی مقابل حرکت آمریکائی‌ها قرار میگیریم. آمریکا نمیتواند به نفع ملت‌های این منطقه فکری بکند و کاری بکند؛ هر کاری میکنند و هر کاری تا امروز کردند، بر علیه ملت‌های این منطقه بوده است. این موقعیت ماست.

نکته‌ی دوم: این کشورهائی که بحمدالله به پیروزی رسیدند - مخصوصاً مصر که کشوری بزرگ و دارای میراث غنی اسلامی و معنوی و فرهنگی است - باید مراقب باشند؛ دشمن از در بیرون رفته است، از پنجره برنگردد. این کمکهایی که میگویند آمریکا ممکن است به مصر یا به هر کشور دیگری بکند، خودش مایه‌ی گرفتاری است. آمریکائی‌ها از راه همین کمکها و همین دلارهای است که تسلط خود را بر کشورها تحکیم

۲۲۸ / فصل هفتم: سخنان رهبر معظم انقلاب و بیانیه‌های مراجع عظام تقیید درباره بیداری اسلامی

میکنند، توقعات خودشان را تحمیل میکنند؛ ملتی که آزادی به دست آورده است، او را دوباره در زیر پنجه‌ی اقتدار ظالمانه‌ی خود قرار میدهند.

همه باید بیدار باشند. البته ملت مصر بیدارند. این حرکت عظیمی که ملت مصر در اعتراض به موضع رژیم قبلی مصر در زمینه‌ی فلسطین و غزه و گذرگاه رفح انجام دادند، حرکت بسیار بالرزشی بود؛ باید ادامه پیدا کند. مصر کشور تأثیرگذاری در دنیای عرب است؛ به همین مناسبت هم بود که آن کسانی که میخواستند کشورهای عربی را در مقابل رژیم غاصب صهیونیست به زانو دربیاورند، رفتند سراغ مصر. پیمان ننگین کمپدیویید را در مصر تحمیل کردند. بعد از قبول پیمان کمپدیویید در مصر بود که بتدریج کشورهای دیگر عرب هم تسلیم شدند، در مقابل آمریکا خاشع شدند؛ مسئله‌ی فلسطین از صحنه‌ی تصمیم‌گیری کشورهای عربی بکلی خارج شد. باید مراقب باشند. روی مصر حساسند. یک روز بعد از دوران جمال عبدالناصر که غربی‌ها و استکبار رانده شده بودند، دوباره برگشتند؛ این تجربه نباید در مصر تکرار شود. ملت مصر بیدارند، هوشیارند و امیدواریم خداوند به آنها در این زمینه هم کمک کند.

نکته‌ی دیگر این است که این سرکوبها فایده‌ای ندارد. ملت‌ها بالاخره وقتی بیدار شدند، وقتی قدرت خودشان را شناختند، این راه را دنبال خواهند کرد و ان شاء الله حرکت ملت‌های منطقه - چه در آن کشورهایی که امروز حرکت هست، چه آن کشورهایی که بالقوه در آنها این حرکات وجود دارد - به پیروزی خواهد رسید. مردم در این کشورها پیروز خواهند شد، منتها باید مراقب حرکات تفرقه‌افکنانه‌ی دشمنان باشند. امروز، هم در مصر، هم در تونس، در شمال آفریقا و در سایر کشورهای اسلامی، دشمنان در پی ایجاد تفرقه‌اند. بخصوص چون ایران اسلامی کانون حرکت در مقابل استکبار است، میخواهند بین ایران اسلامی و کشورها فاصله بیندازند؛ فاصله‌های قومی، فاصله‌های مذهبی. حتی در داخل خود این کشورها میخواهند تفرقه ایجاد کنند. امروز در مصر کسانی از این گروههای تکفیری و وهابی و اینها تلاش میکنند به بهانه‌های مختلف بین مردم مصر با یکدیگر هم اختلاف بیندازند؛ باید در مقابل این اختلاف‌افکنی‌ها هوشیار بود.

موقع ما در مقابل فلسطین هم موقع روشنی است. ما معتقدیم سرزمین فلسطین، کشور فلسطین، یکجا متعلق به فلسطینی‌هاست. آن کسانی که سعی کردند نقشه‌ی فلسطین را از روی صفحه‌ی جغرافیا پاک کنند، اشتباه کردند؛ چنین اتفاقی نخواهد

افتاد. فلسطین باقی است. چند دهه‌ای غاصبان آن را غصب کردند، اما بدون تردید دوباره به مردم فلسطین و به آغوش اسلام برخواهد گشت؛ و این اتفاق خواهد افتاد. مردم فلسطین هم بیدارند. فلسطین تجزیه‌پذیر هم نیست؛ فلسطین یکپارچه متعلق به فلسطینیان است. جمهوری اسلامی از چند سال پیش راه حل را اعلام کرده است. راه حل مسئله‌ی فلسطین، این راه حل‌های آمریکائی و امثال آنها نیست؛ اینها راه به جائی نخواهد برد. راه حل این است که یک رفراندوم و همه‌پرسی‌ای از مردم فلسطین انجام بگیرد؛ هر رژیمی را که آنها بر طبق رفراندوم رأی دادند، آن رژیم باید بر کل فلسطین حاکم شود. بعد آنها خودشان تصمیم خواهند گرفت که با این صهیونیستهایی که از خارج وارد کشور فلسطین شدند، چه معامله‌ای بکنند؛ این بسته به نظر آن رژیمی است که برخاسته‌ی از آراء مردم فلسطین است.

پروردگارا! ملت‌های مسلمان، ملت مصر، ملت تونس، ملت لیبی، ملت یمن، ملت بحرين، ملت مظلوم فلسطین را در تحت عنایات خودت به پیروزی کامل برسان.